FYRA ÅR VID FRONTEN.

(Forts. fr. sid. 2)

Klockan var nu 6 på kvällen, och som det var Julafton, så hade man anordnat ett litet program på platsen där vi logerade, och vi begåvo oss därför tillbaka dit. Efter att ha stillat vår hunger intogo vi våra platser i konsertlokalen och fingo här tillfälle att lyssna till ett mycket gediget program bestående av sång, musik, tal och deklamationer, utförda av ryktbara förmågor, som välvilligt kommit hit denna kväll för att uppmuntra oss främlingar. Som sista numret på programmet höll föreståndaren ett kort tal och tillönskade alla de närvarande en God Jul. Tillsammans med min vän gick jag upp till vårt rum. Vi satto där i tystnad och tankarna flögo över vida vatten och landsträckor till våra hem.

Hem — ett sådant litet ord, men ack så innehållsrikt! Man vet ej såsom en oerfaren yngling huru kärt hemmet är förrän man är skild därifrån. Under denna kväll, mer än någon annan, vändes mången ynglings och jungfrus tankar mot hemmet, Oasen i livets öken. Så var det också med mig. Jag hade endast en gång förut i mitt liv varit borta ifrån hemmet en julafton, och då var jag skild därifrån med en distans av endast några mil. Men nu låg det tusentals mil mellan mig och mina tankars mål.

I fantasien såg jag denna ringa härd, huru allting var ordnat och tillprytt för den stundande högtidlighetens firande, huru de yngre syskonen gladde sig över sina julgåvor och hurusom familjen nu var färdig att sätta sig till bords och efter gammal Norrlandssed taga del av risgrynsgröten och lutfisken. Mitt sinnes blick går till min fader, hans gestalt har av åren blivit böjd, hans hår har börjat gråna, men i de kära anletsdragen ser jag att han tänker på äldste sonen — på honom som är långt borta och skild ifrån hemmet, och jag får förvissning om att han innerligt önskar att jag vore där. Min blick går från fadern till min mor. Saknaden efter sonen, som är borta, kan ej döljas, hon försöker att le men ögonen äro fyllda med tårar. Vilken ömhet i hennes drag, vilken kärlek kan jag icke se i varje fåra av hennes panna! Kanhända att jag själv är skulden till dessa fåror, men nu ser jag att hon glömt och förlåtit, och jag är tvungen att med skalden instämma:

Välsignad vare en sådan moder!
O, det är sötma i tårefloder,
Det är en hugnad för alla tider
Att i det själviska livets strider
Få rota sig vid en sådan barm
Och av dess kärlek få kyssas varm.

Jag ser henne fästa blicken på den tomma stolen, en suck höres, vad skulle hon ej giva om hon blott kunde få omfamna den bortavarande i kväll! Moderskärlek, hur stor du är! Det finnes icke ett ljuvare ord än moder för en son eller dotter som är skild ifrån hennes ömma vård, hennes omtanke, hennes välvilja. Nu böjas allas huvuden och en bön om välsignelse uppsändes, att sonen i fjärran land må bliva bevarad och att han må erfara Julfrid där han vistas. Så börjas måltiden under tystnad, barnen se än på fadern, än på modern, som synas vara i djupa tankar; så gå deras blickar igen till den tomma stolen, och där mötas nu faders- och moderskänslor; nu kan modern ej återhålla sina tårar, de flöda nedför hennes kinder och hon utropar: Ack, min son, om du blott vore här!

Tankeridån faller och jag iakttager min kamrat; har han haft samma syn? Ha hans tankar gått till de norska fjällen, till hans hem, till hans moder? Förvisso, ty han anmärker: "Det skulde være deilig at faa være hjemme i aften". Jag instämmer med honom, men som detta ej låter sig göra, fattar jag beslutet att skriva till hemmet. Men tankarna kunna ej sammanhållas för att diktera ett brev. Jag försöker, men misslyckas.

Tyst! —

Vad är det jag hör?

Någon spelar "Hem — Hem, kära hem", därnere i salongen, nu brista känslorna och en tår faller på det halvskrivna brevet. Jag upphör med skrivningen och lyssnar till musiken. Allting var fridfullt omkring mig — det var Julfrid på sätt och vis — men vad är Julfrid utan — Hem!

Läs våra annonser

EN FLÄKT FRÅN MOR

(Forts. från sid. 1)

dock utsikterna nu till ett livligare varuutbyte mellan de två länderna. Svenskarne — detta vandringslystna folk med vikingablodet nedärft — spridda sig till alla världens kanter. Att söka lägga kapson på den lusten hos svensken tjänar ingenting till. Och då man — som nu generalkonsuln — kommer till utvandrade svenskar, så mötes man alltid av ordet "välkommen!", ett ord som i svensk mun har en helt annan klang och innebörd, än då det översättes. I det ordet bjuder nämligen svensken på gästfriheten — en sådan gästfrihet som är svensken egen. Generalkonsuln påvisade allt det goda i det svenska kynnet, som svensken för med sig till andra länder, som han också fört med hit till Canada, samt manade oss att väl vårda och begagna detta värderika arv. Men vi ha också våra fel; vi föra också dem med oss. Därför ville han giva oss en varning, och det var denna, att vi böra låta all småsinthet fara, att vi böra hålla samman och icke tillåta de förefintliga skiljaktigheterna i åskådningar och uppfattningar om vissa ämnen splittra oss nationellt. Generalkonsuln slutade med att utbringa "leven" för Sverige såväl som för Canada.

Efter denna del av programmet samlades deltagarne i den angenäma tillställningen vid de dukade småborden å den stora matsalens galleri, där vice konsul P. B. Anderson ådagalade en värds både talanger och älskvärdhet på ett sätt, som icke kunde annat än draga våra hjärtan till honom. Det var en vacker tavla att se den ståtlige generalkonsuln, den förbindlige konsuln och den reslige, sympatiske vicekonsuln samt de två förstnämndas nobla och blida fruar inramade mellan spridda grupper av glada, fritt konverserande äldre och yngre svenska och norska herrar och damer, alla i hög fäststämning och helt säkert värderande stundens utbyte av tanker mera än de för övrigt smakliga anrättningarna.

Vid tolvtiden på natten började de olika deltagarna att bryta upp.

Vi avsluta denna enkla framställning av generalkonsul och fru de Dardels offentliga mottagande i Winnipeg med ett hjärtligt menat: **Tack för det kärkomna besöket och välkomna åter!**

Svenska Handelskammaren i Chicago har för att öka intresset för dess verksamhet samt för att hålla den allt mer och mer till synes kommande entusiasmen för dess viktiga syfte vid liv, beslutat tillsätta en rådgivande komité.

En Post of American Legion är nu organiserad i Turlock, Calif., och tjänstemän invalda. Bland svenskar märkas: Paul Carlson, förste v. pres.; Carl Tell, andre v. pres.; Harry Anderson, kassör. Carl André är medlem i den exekutiva komitén.

Det gamla sångarledet glesnar. Underrätelse har nått oss, att sångarveteranen Gustav Boström helt hastigt avlidit i Chicago till följd av en olyckshändelse Boström höll på med att inspektera bromsar å järnvägsvagnar ute vid 47th st. och Racine ave. och kom därvid mellan tvänne vagnar och blev svårt klämd. Han inforslades skyndsamt till German Diakonissalasarettet vid 54th och Morgan sts. där han kort därpå avled. Boström var vid sitt timade frånfälle 55 år gammal.

En av de mest inflytelserika männen i Nebraska, är, glädjande att omtala, av svenskt ursprung och heter C. H. Gustafson. Vad som gjort honom så inflytelserik är först och främst hans egen enärgi, hans framstående organisationsförmåga och klara affärsblick i förening med förhållandet att han sedan 6 år varit president för "Nebraska Farmers Union" — kooperativ sammanslutning, vars verksamhet omfattar kooperativa inköps- och avsättningsplaner för farmareprodukter, mejeriprodukter, kooperativa handelsbutiker samt dessutom för firmor, vilka stå under Unionens ledning.

— En märkeskvinna på skolköksakens område, fröken Lotten Lagerstedt, har den 6 november avlidit i Göteborg. Fröken Lagerstedt var vid sitt frånfälle 80 år. Fröken Lagerstedt var först elementarlärarinna och hade då som ämne levande språk. Sedermera övergick hon till det arbetsfält, där hon gjort en sådan stor och betydande insats.

WINNIPEG

(Forts. fr. sid. 8)

— I går, onsdag, hade fören. Betania möte hos mrs. J. Esterberg, 37 Hart ave. — Torsdag predikan och bönemöte. — Nästa söndag predikan kl. 10.30 och 7. — Julmorgonen kl. 6.30 hålles julotta. Kollekten tillfaller Baptist Union. — Juldagskvällen kl. 7 äger söndagsskolans julfäst rum. — Nyårsvakan på årets sista dag börjar kl. 10 e.m. Kaffe serveras. — Nyårsdagen kl. 4 e.m. har församlingen årsmöte. — Besökande: Pastor Henry F. Widen, Sioux Falls, S. D.; miss Crealock, Portage la Prairie; miss Hagborg, Meadows; miss Helga Peterson, Teulon; mr. & mrs P. Flodden, Starbuck. — En av församlingens yngre farmare kom ihåg församlingskassan med $50 förra söndagen. Böckerna avslutas den 29 dec. —

Våra vänner och bekanta nära och fjärran tillönskas en god jul.

Christine och Jonas Zettervall.

TEATER.

Bijou. Mary Pickford är utan tvivel en av de bäst omtyckta movingpicture aktriserna på denna kontinent. På Bijou kan man under dessa stundande dagar få se henne i en ny och ytterst invecklad samt stundom burlesk pjäs "The Hoodlum". Dessutom må här framhållas, att Bijou — manager: vår trevlige landsman mr G. A. Larson — alltid bjuder på ett gott program och synnerligen nu till och under hälgen. Så att en ledig stund kan gärna tillbringas där. Man får full valuta för inträdesavgiften.

Winnipeg. "La Belle Masque" blir sensationen å Winnipegteatern denna vecka. Varthän hon än går, kommer hon att bära en mask som icke tages av, förr än om lördag kväll på scenen å Winnipeg, där hon uppträder med de permanenta artisterna i "It happened in Winnipeg". Vid varje föreställning kommer hon att prestera en originell dans. Kanske är hon eller blir en världsberyktad dansös, men ingen vet bestämt — undantagandes managern, och han har lärt sig att "tiga är guld". Ett pris utdelas till den, som först gissar hennes namn korrekt. "It happened in Winnipeg" är en nyhet. Jack Hayden, den ledande aktören inom de "permanenta", är pjäsens författare, och den har aldrig givits förr på någon scen. Det blir en hel del intressanta — avslöjanden. Alla stabens medlemmar, från managern till ushers, ha fått var sin roll. Dessutom komma talanger från utsidan att uppträda. Men vem är den mystiska dansösen? Skall det lyckas "La Belle Masque" att hålla sin identitet hemlig?

Pantages. Komedi och harmoni riktigt flöda över å Pantages denna vecka. Edward Blondell, biträdd av miss Lela Bliss, framställer en komedipärla, "The Boy from Home". Den handlar om en landsortspojke, okunnig om stadens vägar och sätt, som går vilse och hamnar i hemmet hos en dam med ytterst lustiga resultat. Därjämte Bud Snyder—Joe Melino-sällskapet i en sensationell komedivändning. Denna akt gick över tiljorna en hel säsong på New York hippodrom i "Cheer Up". En amerikanare, en indian, en neger och en kines uppträda i en av säsongens mest ovanliga akter. Den kallas "The World in Harmony". Uti "The Act Beautiful" posera hundar och hästar. Dessutom fylles programmet ut med en pianologue av Charles Olcott samt karaktärssång av Mary Ann.

En tredje person, invecklad i mordet på W. J. de Forge, nämligen Jack Clement, för vilkens fasttagande belöning var utfäst, har arresterats sistliden måndag i Vancouver, B. C. Han lär ha medgivit, att han var närvarande, då de Forge blev skjuten, ehuru han säger sig icke ha deltagit i det grova brottet. Clements häktning i Vancouver av detektiven Imlah lär ha tillgått på ett mycket dramatiskt sätt.

Hjärtesorg drabbade familjen John Dalström (vår maskinsättare) i tisdags afton, i det att deras dotter Louise, 7½ år gammal, då blev påkörd av en automobil omkring kl. halv åtta. Det skedde på hörnet av Logan Ave. och Main str. Automobilen körde med stark fart, och föraren brydde sig ej ens om att stanna. Den enda ledning man har för att finna honom är, att en av maskinens lampor krossades. Polisen söker följa denna tråd för att finna den vårdslöse. Flickan fördes in i Campbells' apotek, där Dr. Boardman tog vård om henne strax. Polispatrullvagnen kallades och förde Louise till General Hospital, där hon avled kl. 12 på natten. Hon hade blivit skadad i vänstra sidan av huvudet, blödande ymnigt genom näsan, samt befann sig hela tiden efter olyckshändelsen i medvetslöst tillstånd. Liket fördes till Bardals begravningsbyrå. Coronerns undersökning skall hållas å polisstationen, troligen i dag, och vi äro icke i stånd att nu säga, när begravningen kommer att äga rum. Då alla arrangemang fullbordats, kommer den att ske antingen från Bardals begravningskapell eller — möjligen — från herrskapet Dalströms hem, 443 Boyd Ave. Vi bedja att härmed få uttrycka vår djupt kända sympati med den på ett så grymt sätt berövade familjen.

En glad jul och ett gott nytt år tillönskas alla kunder, gynnare och vänner från

P. M. DAHL STEAMSHIP AGENCY

— Största, äldsta och bästa ångbåtsagentur och pänningeförmedlingsfirma i Canada.

P. M. DAHL, Gen. Mangr.
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Starkare än döden.

Sann berättelse från Bohuslän.
AV HJALMAR SÖDERWALL.

Lika betagande härlig, som den bohulänska kusten är under de varma sommardagarna, lika fruktansvärdt hård, ogästvänlig och avskräckande ligger den, då höstdimman och stormarna komma. Just en sådan höstkväll var det, som jag satt i en av de små stugorna vid ett av fisklägena tillsammans med några gamla vänner från gångna år. Det var stenhuggeriformannen Albertson, lång och kraftig, solbränd och väderbiten, hans hustru, en blid, tystlåten kvinna på 50-talet och hennes syster, en gladlynt, livlig liten varelse vid ungefär samma ålder som förmannens hustru.

Vädret var det ohyggligast tänkbara. Det tjöt en storm utifrån Skagerack, som kom väggarna att darra och soffan, som jag satt på, att knacka i ryggfogningarna. Orkanen rot fram mellan klipporna på ett sätt, som ingen kan föreställa sig, som ej själv hört det, och trots kylan vågade man ej tända i spisel eller kakelung av fruktan för eldfara.

Då öppnades dörren utifrån och en ung flicka steg in. Hon var blond och blåögd, såg ovanligt bra ut, men hade på samma gång ett tänkande, inåtvänt uttryck i blicken.

— Se, god dag, Signe, hemma från Norge nu! hälsade förmannen, medan hon gick och tog alla i hand. Den flickan är inte som andra, vände han sig till mig, hur konstigt det än låter, så har hon varit i himmelriket i över fjorton da'r.

— I himmelriket! . . . hurmenar Albertson? sade jag, med skäl undrande över det egendomliga yttrandet.

— Ja, fråga mor hennes bara, hon kan tala om alltsammans, sade han med en gest mot sin svägerska. Och sant är det, vart enda ord, det kan hela fisklägret intyga och jag också. Flickan hade satt sig i skymundan borta vid fönstret, modern kastade en blick ditåt och vände sig sedan till mig.

— Ja, det är snart nitton år, sedan det hände, började hon. Och än i dag begriper jag lika litet av saken, som jag gjorde då, men sant är det, som Albertson säger, vartenda ord. Flickan där var då knappt ett år och låg i sin lilla vagga hemma i rummet. Så blev hon sjuk, illa sjuk. Och ingen kunde egentligen säga vad det var; doktor fanns ju inte på långa vägar, så jag skötte henne så godt jag förstod. Hon var min enda, min förstfödda, och jag blev rent iskall, då jag tänkte på, att jag kunde mista henne. Det var väl också ängslan och oron, som gjorde, att mjölken tog slut. . . . . se, hon hade bröstet ännu! Och så en morgon, när jag skulle se till henne, låg hon alldeles stel och all. Ingen andedräkt syntes på spegeln, som vi satte framför munnen på henne, och likfärg hade hon också. Samma dag kom doktorn på ett besök åt det hållet, jag fick hit honom, men han bara sade, att flickan var död och att där ingenting fanns att göra. Jag trodde det inte! . . . Jag hade alldeles klart för mig, att min lilla Signe inte kunde få gå ifrån mig. Och det sade jag åt doktorn, men han bara skakade på huvudet och så gick han. Jag satt vid hennes lilla vagga timme efter timme och bara vaktade, höljde på henne, så hon skulle ligga varmt. . . . och väntade. Att folk sade, att hon var död, brydde jag mig inte om. Men när Erik, gubben min, började tala om gravöppning och kista, sa' jag tvärt ifrån: Det låter du bli! De trodde förstås, att sorgen bragt mig från vettet, men det var inte så; det var bara det, att jag visste, att mitt barn måste komma till liv igen. Så gick första veckan till slut. Och det kom både den ena och den andra, som skulle tala förstånd med mig, och till sist kom prästen. Han sade åt mig, att jag hade avgudisk kärlek för mitt barn och att jag syndade inför hela församlingen, då jag inte unnade mitt barn gravens ro. Nej, sade jag, flickan skall bli vid liv igen; det vet jag, och ingen annan har med mitt barn att skaffa, inte ens prästen, sa' jag. — Kvinnan är uppenbarligen gången från förståndet, sade han, vi må taga barnet och laga, att det får en kristlig begravning! — Ni tar inte det! sade jag. Det gjorde han då inte häller utan gick, han också.

Men när andra veckan var gången, sade Erik en dag till mig — jag vill minnas, det var en tisdag: Nu går jag och beställer om grav, kista har jag redan, det här kan inte få fortfara längre! — Gå du, sade jag, men dit kommer hon i alla fall inte! Han gick.

Det tog långt in på natten, innan han var hemma igen, och jag var alldeles ensam med mitt lilla barn. Mot morgonen somnade jag och vaknade, när han kom in. Då gick jag ut i köket att sätta på kaffet. Han sade ingenting, jag sade ingenting. Men just som jag kom fram till spisen började det kännas så underligt i bröstet. Och med ens kände jag hur mjölken började strömma till, så brösten blevo alldeles fulla. Då, med ens, skrek jag till: Nu vaknar Signe till liv! och sprang in i kammaren. Och där . . . där låg hon med öppna ögon och såg på mig! — — och jag fick upp tösen och lade henne till bröstet och . . . ja, ett par dagar efteråt var flickan frisk igen!

Hon slutade.

Signe hade gått fram till henne och lagt armarna om hennes hals.

— Och vad säde folket? frågade jag efter en stund.

— Vad skulle de säga? Flickan har ju gått livs levande bland dem ända till denna dag. — Ja, det finns allt saker, som vårt fattiga förstånd aldrig kan våga sig på att förklara, sade förmannen. Men jag har min tro för mig.

— Vad då?

— Att det var mors kärlek som segrade! inföll Signe.

— Just så! Och det är nog inte första gången en mors kärlek segrar över döden! slutade förmannen.

I VIDSKEPELSENS TIDEVARV.

I början på 1700-talet härskade inom alla folklager en nära nog fanatisk vidskepelse, och i synnerhet bland soldaterna voro alla former av andetro och magiska inflytanden vitt spridda. Sålt. ex. förekom det icke sällan, att annars tappra karlar rymde före en strid därför, att det spätts dem, att de denna gången skulle sätta livet till.

I maj månad år 1702 hade en preussisk soldat deserterat och även lyckats nå sin hemort, en större stad. Där igenkändes han dock och skulle återsändas till regementet. Efter anhållandet visade sig flyktingen utomordentligt upprörd och förklarade för polisen, att han mot sin vilja avvikit från regementet; en högre makt, som han även framdeles finge lyda, nade tvingat honom därtill. Icke heller finge man föra honom tillbaka, innan han personligen fått tala vid konungen, för vilken han hade att uppenbara någonting av högsta vikt.

Under fortsatt förhör berättade desertören följande: En månljus natt hade han stått vakt och det hade knappast fattats en timme till hans avlösning, då till hans förskräckelse plötsligt en ande av fruktansvärd storlek visat sig för honom och en stund mönstrat honom med allvarlig blick från ovan till nedan. Under det han funderat på, om han skulle springa sin väg eller stanna, hade jättegestalten närmat sig honom med ett enda steg och lagt sin högra hand på hans skuldra. Därpå hade anden bett honom icke vara rädd, då han icke kommit för att göra ont, utan för att uppenbara något gott och viktigt, som kungen borde få veta. Emellertid finge han icke yttra ett ord därom till någon annan människa, ty då vore han för evigt förlorad.

Därpå hade den fruktansvärde lämnat honom en liten låst ask, som varken han själv eller någon annan finge öppna vid deras själs salighet. Denna lilla ask skulle förvaras på ett avlägset ställe, som anden noggrant beteckna-de, och först på en bestämd dag under juni månad 1702 skulle soldaten hämta den för att lämna den till kungen och samtidigt meddela denne de ord, som anden talat till honom. Gjorde han icke det eller skulle någon söka hindra honom från att göra så, skulle detta vara hans största olycka här i världen, och även efter döden kunde hans själ aldrig frälsas.

För att uppfylla andens vilja, hade han avvikit från sitt regemente. Den lilla asken låge nedgrävd på det ställe, som anden betecknat, och den tid hade kommit, då han enligt de övernaturliga makternas vilja skulle gräva upp den för att lämna den till kungen och omtala andens budskap. — Att han finge meddela detta vore av största vikt. Då detta icke beviljades, visade den stackars karlen stor ledsnad, rörde varken mat eller dryck och stirrade timtals på samma punkt på väggen. Därpå begärde han att få träffa en präst för att bikta sig, då han fruktade, att hans sista timme icke vore långt borta.

Natten efter det han biktat sig, hördes förfärliga skrik från hans cell.

Fångvaktaren fann soldaten till hälften medvetslös med skum för munnen och i den mest fruktansvärda upphetsning. Då den av skräck nästan vansinnige mannen åter förmådde tala, berättade han, ständigt avbruten av nya krampanfall, att anden visat sig för honom och begärt, att man skulle gräva upp asken. Därpå beslutade man att låta soldaten under bevakning gå till det ställe, där enligt hans utsago asken skulle ligga nedgrävd.

Man var överraskad, då den hittades precis på det nämda stället.

Från detta ögonblick var man icke säker, hur man skulle förfara, redan därför, att man fruktade, att historien kunde nå fram till kungen. En läkare, som man tillkallat efter den nattliga visionen, hade yttrat sig oroande över soldatens tillstånd. Och så fattade man småningom beslutet att skicka fången, i sällskap med en vaktare, till hovet, dock med strängaste order, att desertören efter fullbordat värv skulle föras till sitt regemente. Det stackars offret yttrade förresten samma önskan, då han sade sig gå med glädje mot sitt öde; man skulle nog efterskänka honom varje straff, när han väl hade fyllt sin andemission.

Under tiden hade man vid hovet på omvägar hört om den ovanliga händelsen och bestämt att visionären skulle föras till kungen jämte den lilla asken.

Budet, som man sände efter soldaten och dess vaktare för att uppmana dem att påskynda resan, påträffade dock icke huvudpersonen; karlen hade nämligen bedövat sin följeslagare genom ett slag mot tinningen, stulit hans pengar och rymt sin väg. Då man öppnade den lilla asken, som skulle innehålla så skickelsedigra dokument ur andevärlden, hittade man i den varjehanda inbrottsredskap.

Men icke ens det förmådde övertyga somliga om den fjärde dimensionens obefintlighet.

— En strejk utkallades av socialisterna i Rom och andra delar av Italien såsom ett svar på en demonstration emot dem vid parlamentets öppnande. Resultatet, såvitt hitills känt, blev 10 dödade, 100 sårade och 1,000 häktade. Därjämte plundrades butikerna i Milano.

Vita, grå och röda vänner
— svarta har jag inga! —
okända och dem jag känner,
de som gå och de som springa,
de som uppå snälltåg åka
eller uppå blandat tåg,
må dem denna hälsning råka,
göra dem i deras hög
glada, vänliga det året,
som nu snart går in.
— Den nu taga vill'et, får'et.
Hälsningen är — min.

C. T. Martin.

Glöm ej att förnya Eder Prenumera på Svenska Canada-Tidningen!

HUSMÖDRAR.
Praktisera sann ekonomi.
Praktisera sparsamhet. Spara födan. Ni skall få mera bröd och bättre bröd, om ni använder
PURITY FLOUR
GOVERNMENT STANDARD
Använd det vid all eder bakning.
Mjöl License N:ris 15, 16, 17, 18.

DR. PETERS
KURIKO
är ett läkemedel af erkänd förträfflighet. Den är utpräglad olik alla andra mediciner. Den må ha sina efterapningar, men den har ej sin like.
Den förbättrar blodet — Den befordrar matsmältningen
Den reglerar magen — Den verkar på lefvern
Den verkar på njurarna — Den lugnar nervsystemet
Den närer, stärker och upplifvar
Korteligen, den är en familjemedicin i ordets fulla betydelse och borde finnas i hvarje hem.
Säljes ej genom apotekare. Allmänheten förses därmed direkt af
DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.,
2501-17 Washington Blvd. Chicago, Ill.
(Levereras tullfritt i Canada)

SVENSK FÖRSVARSKOMMISSION.

Den 12 november tillsattes i svenska konseljen en större kommission, vilken skall förbereda frågan om Sveriges försvarsväsen. Kommissionen består av samtliga medlemmar i en förut tillsatt preliminär sådan, undantagandes socialdemokraten Sävström. Som nya medlemmar däri äro dessutom tillsatta lantbrukaren J. Jönsson i Refvinge (liberal), generalmajor C. G. V. Hammarskjöld (högern), lektor E. J. Wigfors (socialist), redaktör Johan Nilsson (socialist), bergsmannen E. G. Nilsson i Vibberbo (bondeförbundet) och herr Fabian Månsson (vänstersocialist), vilken sistnämnde emellertid hos regeringen begärt att bliva befriad på grund av bristande tid. Högern, de liberala och socialdemokraterna ha vardera fyra representanter i kommissionen samt bondeförbunden och vänstersocialisterna vardera en representant.

Två svenskar befunno sig ännu i början av november i fängelse i Moskva. Därom skriver D. N.: Den 24 juni överfördes femton arresterade svenskar från Petrograd till koncentrationsfängelset i Moskwa. Efter tre veckor frigåvos de flesta och efter sex veckor de övriga. Kanslisten Lundberg jämte en annan svensk arresterades dock ånyo efter återkomsten till Moskwa från ett andra besök i Petrograd de första dagarna i oktober, och de sutto, enligt meddelande från Moskwa, i fängelset ännu den 21 oktober. Alla övriga svenskar lära fortfarande befinna sig i frihet, men hållas som gisslan och äro förbjudna att lämna Moskwa, där de måste anmäla sig hos polisen varje vecka. Svenskarna bo i generalkonsulatet, som uppgives icke ha lidit nämnvärd överkan och i varje fall icke som legationen, vilken efter nästan fullkomlig utplundring användes som matroskläbb.

JAPAN UTTRÄNGER SVERIGE.

Pappersmasse- och tändsticksmarknad skarpt kringskuren.

Utrikesdepartementet har i dagarna fått mottaga två rapporter från de svenska generalkonsulaten i London och Karlo, av vilka framgår, att Japan så småningom lyckats utträngа Sverige på såväl tändsticksmarknaden som pappersmassemarknaden, där Sverige en gång intagit en ledande ställning.

Vad Indien beträffar meddelar generalkonsulatet i London, att Japan numera behärskar hela den indiska tändsticksimporten. Dess andel i densamma, som utjgorde 53 proc. före kriget, har nu under det senast gångna året stigit till icke mindre än 91 proc.

Samtidigt har Sveriges andel sjunkit ned till icke mindre än 7 proc., medan dess andel omedelbart före kriget ännu kunde uppvisa 26 proc. I fråga om den indiska pappersmasseimporten, har likaså Sveriges andel i densamma nedgått på ett synnerligen oroväckande sätt eller från 7,600 till 900 ton. Samtidigt har Japans andel i pappersmasseimporten stegrats högst avsevärt eller från 200 till 2,100 ton.

Sveriges generalkonsul i Kairo upplyser i sin rapport, att fastän de japanpanska tändstikorna i kvalitet äro mycket underlägsna de svenska, ha desamma under den senaste tiden vunnit allt mer och mer insteg i Egypten. Sålunda kan Japan under fjolåret uppvisa en tändsticksimport, representerande ett värde av 288,778 egyptiska pund, medan importen från Sverige under samma år stannat vid ett sammanlagt värde av 114,278 egyptiska pund. Japan har sålunda även här kunnat överflyga Sverige.

Gynna Svenska Canada-Tidningens annonsörer

KATARR-SANNING
OMTALAD PÅ ETT ENKELT SÄTT
UNIT 1.
UNIT 2.
UNIT 3.
Ni som erfarit katarrens lömska anfall, skall inse den betydande roll varje ENHET har att spela, om åkomman skall fullständigt botas. JAN-O-SUN med dess tre ENHETER är fullständigt. Det utför alla nödvändiga funktioner, från att befria huvudet från uppstoppning till att utrensa bacillerna från systemet.
INGA APPARATER, INANDARE, SALVOR, TVAGNINGAR, SKADLIGA DROGER, ROK, ELLER ELEKTRICITET.
BOTAR DAG OCH NATT
Det är ett nytt sätt. Det är något absolut olika. Inga tvagningar, besprutningar eller sjukligt luktande salvor eller krämer. Ingen "atomizer" eller apparat av något slag. Intet att röka eller inandas. Intet ångande eller rubbande eller insprutningar. Ingen elektricitet eller vibration eller massage. Intet pulver, intet plåster, intet hållande sig inne i huset. Intet alls av den sorten. Något nytt och annorlunda — något behagligt och hälsosamt — något ögonblicklig framgångsfullt. Ni behöver icke vänta och bida och betala ut en hel del pängar. Ni kan få slut på det över natten — och jag skall gladligen säga Er varför—FRITT. Jag är ingen doktor, och detta är icke ett så kallat läkarerecept — men det befriade mig från mitt lidande, det befriade mina vänner. Ert lidande skall upphöra strax likt ett trollerl.
BLIV FRI FRÅN KATARR!
Katarr är smuskig och äcklande — den förslöar ens sinne, den undergräver hälsan och försvagar viljan. Harklandet, hostandet, spottandet är vederstyggligt för alla, och den otäcka andedrägten samt otrevliga vanan kommer även ens älskande att hemligen undvika en. Ert nöje av livet nedsättes och Edra fakulteter ställas i fara. Ni vet, att det skall föra Er i en förtidig grav, emedan det varje ögonblick av dagen och natten sakta men säkert suger bort Er livskraft.
SÄND INGA PÄNGAR
Bara skriv till mig i dag, innan Ni gör någonting. Säg bara: "I want to try Jan-O-Sun". Det är allt Ni behöver säga. Jag skall begripa; och jag skall skriva till Er med fullständiga upplysningar FRITT genast. Tänk icke på att vända om denna sida, förrän Ni begärt denna underbara behandling, vilken kan göra för Er vad den har gjort för så många andra.
JAN-O-SUN— 59 St. Peter St., Dept. 172, Montreal, Que.

Beställ Nu
FÖRRA året skeppade vi färskfångad, frusen fisk till tusentals farmare. Varenda en är en belåten kund.
Ni besparar frakt genom att beordra ej mindre än 100 lbs. i en sändning.
Placera Er order nu för skeppning från Portage la Prairie, så snart vädret tillåter. Vi garantera kvalitet och skyndsamt betjänande.
MANITOBA LAKES VINTERFÅNGST
WHITEFISH....12½c JACKFISH..9c
TALIBEE 8c MULLET 5c
PACIFIC OCEAN
Market Cod 11c
Brill or Sole Dressed Headless.....11c
Red Rock Fish Dressed Headless.....12c
LÅDA, SPECIELL STORLEK, $12.50 PER 100 LBS.
Denna innehåller 50 lbs. Whitefish, 25 lbs. Jackfish, 25 lbs. Seafish, allt för $12.50. Vi rekommendera speciellt det-
Skeppningsvillkor. Var god beordra endast till stationer, där en agent hålles. De utsatta priser äro för 100 lbs. av vilken som halst varietet. Orders att förutbetala stationerna måste innesluta tillräckligt med pängar att förutbetala, annars skeppa vi Er order att tagas ut med efterkrav, till närmaste station där det finns en agent. Sänd kontanter med order.
ARMSTRONG
Independent Fisheries Ltd.
Portage la Prairie, Man.
Vi operera våra egna fiskeristationer.